

DOCIERAĆ (13) *vb impf*

o oraz a jasne, e pochylone.

inf docierać (1). ◇ *praes 3 sg* docierå (5). ◇ *2 pl* docieråcie (1). ◇ *3 pl* docierają (1). ◇ *praet 3 sg m* docieråł (3). ◇ *fut 3 sg m* będzie docieråł (1). ◇ *part praes act* docierając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVIII w.

Nastawać, gwałtownie napadać; atakować (13) :

docierać komu [w tym: komu czym (1)] (2): Smiałość fortunę podpyera/ Kto mężnie komu dociera
BielKom F2; RejZwierz 66.

docierać na kogo, na co (6): Tu prorok dociera ná ludzi przełożone á zwłålczå ktorzy rozeznawåią fady ná świcie/ á woła pomłty ná nie *RejPs 85; RejRozpr B2v; Zefira frodze dociera na Iozepha RejJóz H3, Hv; Nienawiść ná mą fkåzå zewłzåd dociera/ Y włzytki fwé fortéle ná mię wywiéra. KochPs 167; NiemObr 5.*

docierać czym (4): Ale łnac ielzcze kto będzie tem docierał [*sed urgeat forte adhuc aliquis*]/ iż żaden człowiek nieiełt náleżion [...] áby wždy częłtokroć niemiał włtåpić z drogi do cnoty wiodåcey
ModrzBaz 9; NiemObr 5. Cf »prawdå docierać«.

Zwrot: »prawdå docierać« (2): Acż ten prawie cny zwyczaj/ s przyrodzenia máią/ Włzetecznym bez pochlełstwå/ prawdå docieråią. *RejZwierz 66; WierKróc A4v.*

a. *Nalegać (usilnie) na przeprowadzenie czegoś [na co] (1) :* dziwowałem fię temu/ iż X. K. tåk nagle ná rozmowę docierał/ chcåc iå tegoż dnia zacząć y odpråwić. *NiemObr 24.*

b. *O walce wręcz; vehementer instare Vulg (2) :* A Iudås też tym gwałtowniey docierał/ zåbijåjąc one przekłåte pogåny *Leop 2.Mach 12/23.*

docierać na kogo (1): Bili fię trzy godziny namniey nie przełtåjąc/ A z obu łtron krzykliwie ná się docieråjąc. *KmitaSpit B2v.*

Synonimy: rozpierać się; b. potykać się.

Formacje pochodne cf TRZEĆ.

Cf DOCIERAJĄCY